

בש"פ 386/19 - מדינת ישראל נגד אבנר הררי

בבית המשפט העליון

בש"פ 386/19

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: אבנר הררי

בקשה שישית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד טל אדיר-כהן

בשם המשיב: עו"ד צ'רלי סבג

החלטה

לפניי בקשה שישית להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: סעיף 62). הרקע הצריך לעניין פורט בהחלטתי בבקשה החמישית להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים, שניתנה ביום 1.11.2018 (בש"פ 7360/18 מדינת ישראל נ' הררי (1.11.2018)). אמנע אפוא מחזרה על הדברים ואתמקד בנתונים החדשים מאז החלטתי האחרונה.

המבקשת טוענת כי עוצמת מסוכנות המשיב, עברו הפלילי והצפי להתקדמות ההליך מצדיקים את הארכת

עמוד 1

מעצרו כמבוקש. בא כוח המשיב מצידו מדגיש כי אין שחר להאשמות המיוחסות למשיב וכי העדויות אינן קושרות אותו לעבירות המיוחסות לו. הוא קובל על התנהלותה הדיונית של המשיבה ועל הוספת שורה ארוכה של עדי תביעה שתביא להתארכות ההליך. בא כוח המשיב עומד אף על גילו של המשיב ונסיבותיו המשפחתיות. להשקפתו, תוצאת המעשים המיוחסים למשיב אף היא אינה תומכת בהערכת המבקשת לגבי מסוכנות המשיב. בנסיבות אלה, עמדתו היא כי אין מקום להארכת המעצר.

שקלתי את טיעוני הצדדים. בפתח הדברים יש להדגיש כי בהליך לפי סעיף 62 בית המשפט אינו נדרש לתשתית הראייתית העומדת בבסיס המעצר, וכך גם במקרה זה. לעצם העניין – בהחלטות קודמות עמד בית משפט זה על עוצמת המסוכנות של המשיב, שפעל לפי המיוחס לו בשתי הזדמנויות שונות להכנת מטעני חבלה ולהפעלתם בשטח עירוני, וכאשר לכך מתווספת עבירה של קשירת קשר למותו של אדם. המסוכנות נלמדת גם מעברו הפלילי של המשיב, הכולל הרשעות קודמות בעבירות אלימות, רכוש, סמים נשק ועוד, אשר בגינן ריצה עונשי מאסר רבים בפועל.

במישור נוסף, יצוין כי ההליך העיקרי מתנהל כסדרו ולא נשמעה השגה בנושא זה. בהחלטה של בית המשפט המחוזי מיום 15.10.2018 נקבעו 9 מועדי הוכחות. בדיון תזכורת ביום 13.11.18 הוספו 8 מועדים נוספים. שבעה מועדים נוספים שהוצעו על ידי בית משפט המחוזי ביום 18.11.18 לא תאמו את יומנו של בא כוח המשיב. ביום 30.12.18 נקבעו 6 מועדי הוכחות נוספים. בעת הזו, התקיימו אפוא 24 מועדי הוכחות, וקבועים 21 מועדים נוספים.

על יסוד תשתית עובדתית זו, בהינתן השיקולים השונים הנדרשים להכרעה לפי סעיף 62 עליהם עמדתי בהחלטתי הקודמת בעניינו של המשיב, ועל אף הצפי הבלתי נמנע של התמשכות נוספת של ההליך נוכח היקפו, לא מצאתי כי נקודת האיזון שונתה באופן המצדיק את שחרור המשיב ממעצר. זאת, בהינתן הקביעות בהתייחס למסוכנות המשיב, עברו, ותסקיר המעצר השלילי בעניינו. כפי שצוין גם בהחלטתי הקודמת, ההליך מתנהל בקצב סביר, בשים לב למורכבותו ולאילוץ בית המשפט המחוזי.

בהינתן המכלול האמור, אני רואה להורות על הארכת המעצר.

מעצרו של המשיב מוארך ב-90 ימים החל מיום 28.1.2019, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 53698-03-17 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, הכל לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ד בשבט התשע"ט (20.1.2019).

ש ו פ ט